

Tatăl lui Finn avea o meserie foarte specială.
El crea stele. Și le repara.
Avea multă treabă, fiindcă stelele se stricau ușor...

✿ STEA ✿

INSTRUCTIUNI
STANDARD

Finn tânjea să-și ajute tatăl. Avea o mulțime de idei strălucite
pentru a face stelele să arate cât mai deosebit.

Dar tatăl lui nu prea credea în ele.
— Oamenilor nu le plac lucrurile care
arată diferit! i-a spus el ferm.
Așa că Finn și-a pus ideile înapoi
în cutia lui creativă.

Apoi, într-o seară friguroasă de iarnă,
tatăl lui Finn a început să se simtă rău.

Îl durea capul și făcea
întruna Hap-ciuu!

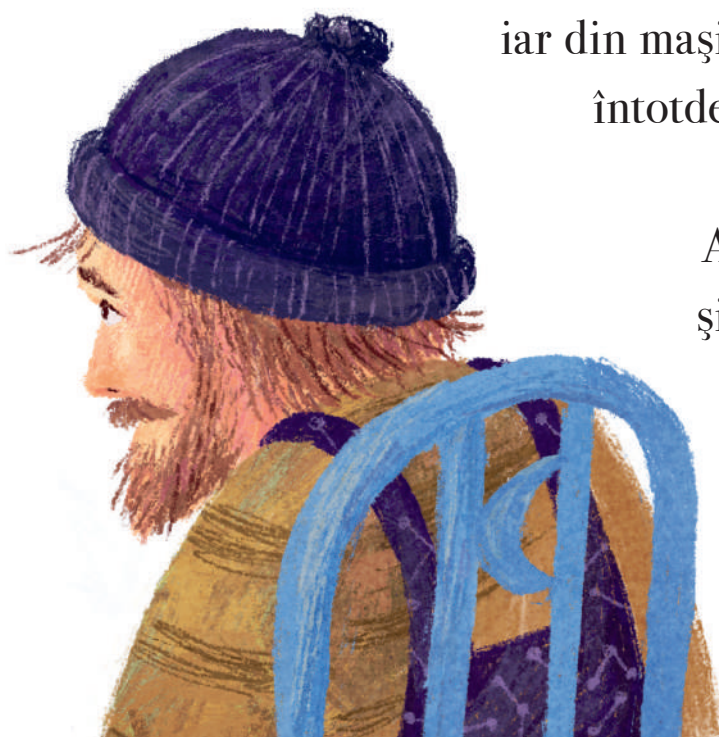
– O să creez eu stele în locul tău,
s-a oferit Finn.
Pot să le și repar!

Însă tatăl lui a
clătinat din cap.

– Unelte sunt prea ascuțite.
Cleiul cu sclipici este prea lipicios,
iar din mașinăria de stele nu iese
întotdeauna ce trebuie.

Apoi a oftat
și a adormit.

Dar Finn n-a rezistat tentației
și a aruncat o privire...

Uneltele erau un
pic cam ascuțite.

Cleiul cu sclipici chiar era lipicios.

Dar mașinăria de stele nu părea complicată.

Nu, nu,
deloc.

Iar Finn chiar voia
să-și ajute tatăl.

Așa că a deschis capacul mașinii,
a turnat un sac de praf de stele,
o pungă de strălucire și
un strop de tuș de licărit.

A apăsat
butonul mare și roșu și...

blop!
a ieșit o stea.

Blop! Blop!
au mai ieșit încă două.

Însă fără cleiul cu sclipici
arătau puțin cam... monotone.

Atunci Finn și-a amintit de
cutia lui creativă și i-a venit
în minte o idee colorată.

În cutie erau nasturi, funde și ghirlande,
șnururi colorate, creioane și sclipici – **mult** sclipici.

Finn le-a îndesat pe **toate** în mașinăria de stele,
care a început să **huruie** și să **zdrăngănească**.

s-a **cutremurat**

și a **trepidat** și...

De data asta stelele erau diferite.
O, da! De data asta, stelele lui Finn erau
spectaculoase!

Foarte mândru,
Finn a strâns toate
stelele sale speciale,

le-a dus afară...